

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 1014200853
Dátum vydania rozhodnutia: 05.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1014200853.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, so sídlom 082 13 Tulčík č. 310, okres Prešov, IČO: 31 303 862, právne zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra č. 1, Bratislava, za účasti: Lesy Slovenskej republiky, š. p., Námestie SNP č. 8, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutiu žalovaného č. 3482/2014-3.4/ak zo dňa 18. marca 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/107/2014-107 zo dňa 21. februára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/107/2014-107 zo dňa 21. februára 2019 z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 3482/2014-3.4/ak zo dňa 18. marca 2014 a vec mu vrátil ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaný na základe podnetu žalobcu podľa § 20 ods. 1 písm. e/ zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“) rozhodol tak, že navrhovaná výstavba lesných ciest „Ráztoka“, „Varecha“, „Kríva - predĺženie Východ“, „Kríva - predĺženie Západ“, „Koreňová“, „Kičora“, „Motyčková“, „Sova - Šifrová“, „Vlačúhovo“ a „Nad Paľovu mláku“, o súhlas s výstavbou ktorých požiadal žalovaného ďalší účastník konania- Lesy Slovenskej republiky š.p., sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku zdôraznil, že osoby dotknuté rozhodnutím

správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia.

3. Krajský súd zastáva stanovisko, že preskúmané rozhodnutie žalovaného predmetné požiadavky kladené na rozhodnutie správneho orgánu z hľadiska jeho preskúmateľnosti nespĺňa.

4. Krajský súd vyjadril súhlas s názorom žalovaného, že v danom prípade nejde o zisťovacie konanie o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti upravené v § 29 zákona č. 24/2006 Z. z., ale o konanie podľa § 20 daného zákona, a to o určenie (rozhodnutie), či posudzovaniu vplyvov podlieha navrhovaná činnosť (výstavba 10 lesných ciest) alebo jej zmena, ktoré sú neuvedené v prílohe č. 8, resp. ak nedosahuje hodnoty uvedené v prílohe č. 8.

5. Ako nesprávny však krajský súd označil názor žalovaného o tom, že ak nejde o rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní (podľa § 29 ods. 7 zákona č. 24/2006 Z. z.), ale o rozhodnutie vydané podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z. (ako tomu bolo v danom prípade), tak takéto rozhodnutie nemusí byť odôvodnené. Je zrejmé, že každé rozhodnutie vydané podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z. musí vo svojom odôvodnení obsahovať vyhodnotenie povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesto vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jej únosné zaťaženie a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov, význam očakávaných vplyvov a odôvodnenie podnetu podľa ods. 1.

6. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že napriek tomu, že na dané správne konanie a rozhodnutie sa nevzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), je potrebné z hľadiska princípu dobrej viery vo výkon verejnej správy, ktorý mimo iných skutočností zahŕňa aj princíp, že každé rozhodnutie orgánu verejnej správy by malo byť riadne odôvodnené (iba, ak by zákon výslovne uvádzal, že rozhodnutie odôvodnenie nemusí obsahovať) a v tom prípade musí byť odôvodnené aj napadnuté rozhodnutie vydané žalovaným v konaní podľa § 20 zákona č. 24/2006 Z. z.

7. Krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie, ktoré dá účastníkovi administratívneho konania (žalobcovi) odpoveď na otázku, akým spôsobom boli zákonné kritériá (uvedené v § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z.) vyhodnotenú a akým spôsobom boli vyhodnotenú získané podklady vo vzťahu k týmto kritériám. Odôvodnenie rozhodnutia zároveň musí dať odpovede na všetky relevantné námietky vznesené účastníkom (žalobcom) v priebehu správneho konania. V prípade, ak zákon č. 24/2006 Z. z. v ustanovení § 20 ods. 3 obsahuje zákonné podmienky, ktoré musí orgán verejnej správy pri rozhodovaní vyhodnotiť, musí potom vydané rozhodnutie primerane odôvodniť s posúdením týchto hľadísk, t. j. rozhodnutie musí obsahovať primeranú správnu úvahu a nestačí, ak odôvodnenie rozhodnutia zahŕňa len uvedenie stručného obsahu vyžiadaných stanovísk orgánov bez ich vzájomného prepojenia s poukazom na zodpovedanie zákonom stanovených hľadísk. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného z tohto pohľadu nijakú správnu úvahu neobsahuje, jeho odôvodnenie je nedostatočné a nezrozumiteľné. Z uvedeného dôvodu krajský súd vyhodnotil námietku žalobcu o jeho nepreskúmateľnosti ako dôvodnú.

8. Námietku týkajúcu sa nedostatočne zisteného skutkového stavu veci považoval krajský súd za nedôvodnú, argumentujúc, že žalovaný v konaní uskutočnil zodpovedajúce zistenie skutkového stavu, za účelom ktorého si vyžiadaval relevantné stanoviská všetkých dotknutých orgánov. Skutkový stav tak, ako bol ustálený, bol podľa názoru krajského súdu zistený v dostatočnom rozsahu na posúdenie veci.

9. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, túto krajský súd vzhľadom na dôvod zrušenia napadnutého rozhodnutia- jeho nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, neposudzoval.

10. V závere krajský súd vo vzťahu k rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/1453/2012 a sp. zn. 1S/184/2014 a rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/5/2014 a sp. zn. 4Sžo/24/2015 (správne má byť sp. zn. 4Sžo/224/2015), na ktoré poukázal zástupca žalovaného na ústnom pojednávaní uviedol, že tieto sa netýkajú posudzovaných žalobných námietok z hľadiska potreby riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vydaného žalovaným postupom podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.

2.

11. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/107/2014-107 zo dňa 21. februára 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

12. Žalovaný v kasačnej sťažnosti namietal správnosť záverov krajského súdu týkajúcich sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti a nedostatočného odôvodnenia. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením, že odôvodnenie jeho rozhodnutia nedáva odpoveď na otázku, akým spôsobom boli vyhodnotené zákonné kritériá a získané podklady.

13. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia (konkrétne strany 3 až 5 odôvodnenia), v ktorom vymenúva všetky podklady, ktoré pri rozhodovaní vzal do úvahy, pričom konkrétne uviedol aj obsah predmetných stanovísk a vyjadrení. Žalovaný sa v plnej miere stotožnil so závermi vyplývajúcimi zo stanovísk Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky a jej organizačnej zložky- Správy TANAPu (správne má byť uvedené NAPANTu) a z odborného stanoviska Okresného úradu Banská Bystrica. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že jeho rozhodnutie bolo vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého bol vyvedený správny a zákonný záver, že predmetná činnosť nebude podliehať povinnému hodnoteniu podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

14. Žalovaný v nasledujúcich častiach kasačnej sťažnosti poukázal na právnu teóriu týkajúcu sa nepreskúmateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom diferencoval medzi nepreskúmateľnosťou z dôvodu nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosťou z dôvodu nedostatku odôvodnenia, zdôrazňujúc, že nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je zásadne založená na nedostatku dôvodov skutkových, nie na čiastkových nedostatkoch odôvodnenia rozhodnutia či opatrenia.

15. S poukazom na uvedené skutočnosti mal žalovaný za to, že odôvodnenie jeho rozhodnutia netrpí nedostatkom skutkových dôvodov. Práve naopak, z rozhodnutia je podľa názoru žalovaného zrejmé, čo tvorilo podklad pre jeho vydanie a čo považoval správny orgán za preukázané.

16. V závere kasačnej sťažnosti žalovaný konštatoval, že opätovné prejednanie veci by v danom štádiu súdneho konania neprineslo vecne iné alebo výhodnejšie rozhodnutie pre žalobcu.

17. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17. decembra 2002, v zmysle ktorého sa rozhodnutie nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/224/2015 zo dňa 8. novembra 2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/184/2014 zo dňa 16. apríla 2015, ktorým bola žaloba v skutkovo obdobnej veci zamietnutá.

18. S ohľadom na uvedené skutočnosti mal žalovaný za to, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 24/2006 Z.z., je náležite odôvodnené a vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu.

3.

19. Žalobca a ďalší účastník konania sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

4.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

21. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

23. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že ďalší účastník konania- Lesy Slovenskej republiky š. p. podaním zo dňa 25. februára 2013, označeným ako „Výstavba leských ciest- žiadosť o vydanie príslušných povolení podľa zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov“, požiadal žalovaného o súhlas s výstavbou desiatich lesných ciest „Ráztoka“, „Varecha“, „Kríva - predĺženie Východ“, „Kríva - predĺženie Západ“, „Koreňová“, „Kičora“, „Motyčková“, „Sova - Šifrová“, „Vlačúhovo“ a „Nad Paľovu mláku“.

24. Predmetom konania, vedeného žalovaným pod sp. zn. 4524/2013-2.2, bola žiadosť Lesov Slovenskej republiky, š.p., o vydanie súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody“), o vydanie súhlasu podľa § 6 ods. 2 a ods. 4 zákona o ochrane prírody a o udelenie výnimky z ustanovení § 34 ods. 1 písm. a/ a § 35 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ a § 35 ods. 2 písm. b/ a písm. d/ zákona o ochrane prírody.

25. Žalobca ako účastník daného konania zaslal písomné vyjadrenie k podkladom rozhodnutia vo veci sp. zn. 4524/2013-2.2 zo dňa 22. apríla 2013, ktoré žalovaný vyhodnotil ako podnet podľa § 20 ods. 1 písm. e/ zákona č. 24/2006 Z. z. Žalobca v predmetnom vyjadrení zo dňa 22. apríla 2013 navrhol, aby žalovaný nevydal žiadateľovi (Lesy Slovenskej republiky, š. p.) požadované súhlasy a aby neudelil výnimky z § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane prírody a § 35 ods. 1 písm. b) a d) a § 35 ods. 2 písm. b) a d) zákona o ochrane prírody. Vo vyjadrení žalobca taktiež zrekapituloval odborné stanoviská podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody.

26. Listom č. 8902/2013-3.4, ak zo dňa 13. februára 2014 žalovaný požiadal Okresný úrad Banská Bystrica, aby sa vyjadril ku každému rozporu, na ktorý žalobca poukázal vo svojom podaní zo dňa 22. apríla 2013 a ku každej námietke voči odbornému stanovisku Okresného úradu Banská Bystrica č. OSZP1-2013/03214-KU zo dňa 7. novembra 2013. Žalovaný zároveň požiadal Štátnu ochranu prírody a Lesy Slovenskej republiky, š.p., ako navrhovateľa, aby sa k navrhovanej činnosti vyjadrili a taktiež oboznámil žalobcu ako predkladateľa podnetu s možnosťou vyjadriť sa.

27. Dňa 6. marca 2014 bolo žalovanému doručené stanovisko Okresného úradu Banská Bystrica č. OU-BB-OSZP1-2014/11448-Ku zo dňa 27. februára 2014, v ktorom neuznal žiadnu námietku žalobcu, tento postoj zdôvodnil a údajné rozpory vysvetlil. V stanovisku uviedol, že vzhľadom na lokalizáciu lesných ciest na hraniciach území európskej sústavy chránených území alebo v ich okrajových častiach, veľkosť

zásahu a rozlohu dotknutých území európskej sústavy chránených území bude ich vplyv taký, ako je uvedené v stanoviskách Obvodného úradu životného prostredia Banská Bystrica č. 03/2013/176-Ku zo dňa 22. januára 2013 a č. 03/2013/245-Ku zo dňa 7. februára 2013. Ďalej uviedol, že z tých istých dôvodov nebude celkový vplyv navrhovaných lesných ciest významný.

28. Dňa 3. marca 2014 bolo žalovanému doručené stanovisko Lesov Slovenskej republiky, š.p. č. 11799/2014-230 zo dňa 27. februára 2014, v ktorom bolo konštatované, že rozsah vplyvu, veľkosť, komplexnosť vplyvu, ako aj trvanie a jeho frekvencia nebude mať negatívny vplyv na integritu územia sústavy chránených území (či už európskej alebo národnej sústavy) z hľadiska cieľov jeho ochrany.

29. Dňa 6. marca 2014 bolo žalovanému doručené taktiež stanovisko Štátnej ochrany prírody SR č. ŠOP SR/990/2014 zo dňa 3. marca 2014, ktoré vychádza zo stanoviska miestne príslušnej organizačnej zložky- Správy NAPANTu, v ktorej je konštatované, že za predpokladu pravidelnej údržby a citlivého užívania navrhovaných lesných ciest len počas chodných podmienok prostredia nehrozí riziko dlhodobého negatívneho ovplyvnenia únosnosti prírodného prostredia. Na základe stanoviska Správy NAPANTu Štátna ochrana prírody SR predpokladá, že výstavba navrhovaných lesných ciest pravdepodobne nebude mať v územiach európskeho významu SKUEV0302 Ďumbierske Tatry, SKUEV0310 Kráľovohorské Tatry a v chránenom území Nízke Tatry dlhodobý významný negatívny vplyv na uvedené územia Natura 2000.

30. Dňa 4. marca 2014 bolo žalovanému doručené vyjadrenie žalobcu zo dňa 28. februára 2014, v ktorom uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich podaní a doplnil rekapituláciu svojej účasti na konaniach o udelenie súhlasov a výnimiek v súvislosti s výstavbou ďalších lesných ciest, z ktorej vyplýva, že v dotknutých chránených územiach sa má realizovať prinajmenšom devätnásť lesných ciest.

31. Po doručení vyjadrení a stanovísk dožiadaných orgánov žalovaný rozhodnutím č. 3482/2014-3.4/ak zo dňa 18. marca 2014 rozhodol o tom, že navrhovaná výstavba lesných ciest „Ráztoka“, „Várecha“, „Kríva - predĺženie Východ“, „Kríva - predĺženie Západ“, „Koreňová“, „Kičora“, „Motyčková“, „Sova - Šifrová“, „Vlačúhovo“ a „Nad Paľovu mláku“ sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

5.

32. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. , ministerstvo začne konanie podľa § 18 ods. 10 a 11 na základe odôvodneného písomného podnetu

- a) povoľujúceho orgánu,
- b) okresného úradu v sídle kraja,
- c) okresného úradu,
- d) rezortného orgánu,
- e) organizácie podporujúcej ochranu životného prostredia podľa § 27,
- f) navrhovateľa.

33. Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z., ak ide o rozhodovanie o tom, či navrhovaná činnosť bude podliehať posudzovaniu podľa tohto zákona, ministerstvo prihliada najmä na

- a) povahu a rozsah navrhovanej činnosti,
- b) miesto vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jeho únosné zaťaženie a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov,
- c) význam očakávaných vplyvov,
- d) odôvodnenie podnetu podľa odseku 1.

34. Podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z., o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa tohto zákona, rozhodne ministerstvo.

35. Podľa § 29 ods. 7 zákona č. 24/2006 Z. z., o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa tohto zákona, rozhodne príslušný orgán do 15 dní od uplynutia poslednej lehoty podľa § 23 ods. 4. Rozhodnutie musí byť odôvodnené. Príslušný orgán sa v odôvodnení vysporiada so stanoviskami

doručenými v súlade s § 23 ods. 4.

6.

36. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalovaného je rozsudok Krajského v Bratislave č. k. 6S/107/2014-107 zo dňa 21. februára 2019, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 3482/2014-3.4/ak zo dňa 18. marca 2014 a vec mu vrátil ďalšie konanie a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalovaného sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení námietok žalovaného uplatnených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Z dôvodu, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil na doplnenie dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

38. Ako kľúčovú v prejednávanej veci označil Najvyšší súd Slovenskej republiky otázku, či rozhodnutie žalovaného trpí vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že žalobca bol účastníkom konania, vedeného žalovaným pod sp.zn. 4524/2013-2.2, predmetom ktorého bola žiadosť Lesov Slovenskej republiky, š.p., o vydanie súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane prírody, o vydanie súhlasu podľa § 6 ods. 2 a ods. 4 zákona o ochrane prírody a o udelenie výnimky z ustanovení § 34 ods. 1 písm. a/ a § 35 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ a § 35 ods. 2 písm. b/ a písm. d/ zákona o ochrane prírody. Z predložených dokumentov je taktiež nesporné, že žalovaný v súlade s ustanovením § 20 ods. 1 písm. e/ zákona č. 24/2006 Z.z. považoval podnet žalobcu zo dňa 22. apríla 2013 za písomný podnet pre zisťovacie konanie, o ktorom rozhodol rozhodnutím č. 3482/2014-3.4/ak zo dňa 18. marca 2014 tak, že navrhovaná výstavba lesných ciest „Ráztoka“, „Várecha“, „Kríva - predĺženie Východ“, „Kríva - predĺženie Západ“, „Koreňová“, „Kičora“, „Motyčková“, „Sova - Šifrová“, „Vlačúhovo“ a „Nad Paľovu mláku“ sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

40. S prihliadnutím na predmet konania vymedzený obsahom podanej kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky venoval osobitnú pozornosť odôvodneniu rozhodnutia žalovaného. Po dôkladnom preskúmaní predmetného rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalovaný v odôvodnení daného rozhodnutia venoval pozornosť výlučne zosumarizovaniu skutkových zistení, spolu s citáciou stanovísk jednotlivých dotknutých orgánov (stanovisko Štátnej ochrany prírody SR č. ŠOP SR/990/2014 zo dňa 3. marca 2014, stanovisko Okresného úradu Banská Bystrica č. OU-BB-OSZP1-2014/11448-Ku zo dňa 27. februára 2014, stanovisko Lesov Slovenskej republiky, š.p. č. 11799/2014-230 zo dňa 27. februára 2014), bez bližšej špecifikácie myšlienkových pochodov a správnej úvahy, na základe ktorej dospel k samotnému výroku daného rozhodnutia.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom kontexte zdôrazňuje, že odôvodnenie predstavuje podstatnú obsahovú náležitosťou rozhodnutia správneho orgánu, ktorá plní viacero funkcií. Jednou z hlavných úloh je presvedčiť účastníkov konania o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia, čím sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania, a to posilňovať dôveru účastníkov správneho konania v správnosť rozhodovania. Ďalšou významnou funkciou je funkcia kontrolná, predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie následne preskúmať. Presvedčivé

odôvodnenie môže zamedziť zbytočnému uplatneniu opravných prostriedkov.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že aj v prípade, keď nejde o zisťovacie konanie o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti upravené v § 29 zákona č. 24/2006 Z. z., ale o konanie podľa § 20 predmetného zákona, a to konkrétne o rozhodnutie, či navrhovaná činnosť (výstavba 10 lesných ciest) alebo jej zmena podlieha posudzovaniu vplyvov, je nevyhnutné, aby rozhodnutie vydané v tomto konaní bolo náležitým spôsobom odôvodnené tak, aby z jeho obsahu bolo zrejmé, ako správny orgán vyhodnotil povahu a rozsah navrhovanej činnosti, miesto vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jej únosné zaťaženie a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov, význam očakávaných vplyvov, ako aj odôvodnenie samotného podnetu podľa § 20 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. (v danom prípade podnetu žalobcu zo dňa 22. apríla 2013).

43. Správny orgán je preto povinný vo svojom rozhodnutí vydanom podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. konkretizovať, akým spôsobom boli vyhodnotené zákonné kritériá uvedené v § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z., ako aj dať účastníkom konania odpoveď na otázku, akými správnymi úvahami sa riadil pri vyhodnocovaní pokladov zabezpečených od príslušných dotknutých orgánov vo vzťahu k zákonom určeným kritériám

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky podotýka, že obdobne ako krajský súd, ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nespochybňuje, že žalovaný vo svojom rozhodnutí vymenoval všetky podklady, ktoré pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy, pričom konkrétne uviedol aj obsah predmetných stanovísk a vyjadrení. Za nesprávny Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje spôsob vyhodnotenia získaných podkladov zo strany žalovaného, ktorý závery z nich vyplývajúce nijakým spôsobom bližšie nerozanalyzoval v kontexte ich vzájomných súvislostí. V odôvodnení rozhodnutia jednoznačne absentuje vlastná správna úvaha žalovaného, v rámci ktorej by konkretizoval spôsob, akým boli z jeho strany vyhodnotené jednotlivé podklady a v nich obsiahnuté argumenty, ktoré pri svojom rozhodovaní zohľadnil.

45. S prihliadnutím na obsah odôvodnenia rozhodnutia žalovaného v spojení s vyššie uvedenými skutočnosťami Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že vymedzenie stručného obsahu jednotlivých stanovísk a vyjadrení dotknutých orgánov bez ich vzájomného prepojenia s poukazom na zodpovedanie zákonom stanovených hľadísk, jednoznačne nenaplnia kritériá riadneho a dostatočného odôvodnenia správneho rozhodnutia.

46. Z uvedeného dôvodu sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je potrebné považovať za nepreskúmateľné z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

47. Vo vzťahu k argumentu žalovaného, že správnou žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého bol vyvodенý správny a zákonný záver, že predmetná činnosť nebude podliehať povinnému hodnoteniu podľa zákona č. 24/2006 Z. z., Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za podstané uviesť, že v prejednávanej veci tak krajský súd, rovnako ako ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nespochybňujú skutočnosť, že žalovaný v konaní náležitým spôsobom zistil skutkový stav veci, kedy si zaobstaral dostatok relevantných podkladov pre vydanie rozhodnutia.

48. Ako už bolo vyššie zdôraznené, ako nesprávny je v danom prípade potrebné označiť následný postup žalovaného, ktorý v rámci samotného rozhodovacieho procesu, konkrétne vyhodnocovania získaných podkladov v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia, nenaplnil požiadavky kladené na rozhodnutie správneho orgánu z hľadiska jeho preskúmateľnosti, keď jednotlivé skutkové zistenia, resp. dôvody nepremietol do formulácie vlastných názorov a záverov, ale sa obmedzil na citáciu jednotlivých podkladov- stanovísk a vyjadrení dotknutých orgánov, bez bližšej prezentácie vlastných myšlienkových pochodov, ktoré ho viedli k vysloveniu výroku jeho rozhodnutia.

49. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň dodáva, že v danom prípade nemožno považovať nedostatok odôvodnenia rozhodnutia žalovaného za formálnu vadu tak, ako to uvádza žalovaný v kasačnej sťažnosti. Náležité odôvodnenie rozhodnutia dáva účastníkovi konania možnosť dozvedieť sa o dôvodoch, ktoré viedli správny orgán k spôsobu rozhodnutia, ku ktorému dospel, pričom jeho nedostatok odníma účastníkovi možnosť náležite argumentovať v rámci prípadného využitia opravných prostriedkov, resp. preskúmania daného rozhodnutia správnym súdom.

50. Vo vzťahu k poukazu žalovaného na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/224/2015 zo dňa 8. novembra 2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/184/2014 zo dňa 16. apríla 2015, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v predmetnom prípade síce Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval v obdobnej veci, predovšetkým pokiaľ ide o účastníkov konania, ako aj predmet samotného konania (predmet súdneho prieskumu pred krajským súdom tvorilo taktiež rozhodnutie Ministerstva životného prostredia, ktorým na základe podnetu žalobcu podľa § 20 ods. 1 písm. e/ zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodoval o otázke posudzovania navrhovanej výstavby lesnej cesty podľa zákona č. 24/2006 Z. z.), avšak z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj krajského súdu jednoznačne vyplýva, že v predmetnej veci súdy neriešili posudzované žalobné, resp. kasačné námietky z hľadiska potreby riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vydaného Ministerstvom životného prostredia postupom podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z.

51. Po dôkladnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil s právnou argumentáciou krajského súdu, konštatujúc, že táto vytvára dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň uvádza, že právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom považuje za správne a súladné so zákonom. Vo svetle uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky námietky žalovaného uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

7.

52. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku krajský súd samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.